

det er så enkelt, jamen hvorfor så ikke på den måde?

Ellers havde jeg faktisk et andet forslag. Det var at give ministeren en bemyndigelse til at benåde folk, der skulle falde i en fartfælde, når de undtagelsesvis laver den slags kørsel i den gode sags tjeneste. Det ville man kunne bedømme. Der bliver i virkeligheden ikke så skrækkelig mange af dem, så det var måske den allernemteste måde at gøre tingene på.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det var jo en befriende ærlig tale fra Kristeligt Folkepartis ordfører.

Med hensyn til det sidste, at give ministeren mulighed for at benåde, er det jo selvfølgelig en charmerende tankegang, men i virkeligheden er der jo den mulighed, som den lokale politimester har ikke alene i de her tilfælde med frivillige brandmænd, men også i andre særlige tilfælde, hvis nogen får en bøde, hvad enten det er en fast betjent, der står ude i vejsiden, eller det er en såkaldt fotoovervågningsmaskine: Hvis vedkommende klager over den og politimesteren synes, der er belæg for det, kan politimesteren se bort fra bøden.

Og jeg må da indrømme – som en helt privat og personlig mening og uden at være valgt på Fyn – at så synes jeg i hvert fald, han skulle have set bort fra de to, der kørte henholdsvis 60 og 62 km/t., og så eventuelt have nøjedes med at beskæftige sig med ham, der kørte 60 pct. hurtigere, end han måtte.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen så har vi jo løst problemet, så er det kun et spørgsmål om, at ministeren skriver en ny vejledning til politimestrene om, hvordan de skal forholde sig i den sag her.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Dalgaard.

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil da foreløbig sige tak for de venlige indlæg og indlæg af anden art end lige venlige over for forslaget. Jeg forstår udmærket synspunkterne omkring køretøjer, som måske skal indrettes til noget specielt, men jeg er sikker på, at sådan noget kan løses.

Vi har fremsat dette beslutningsforslag med baggrund i det dilemma, som fritidsbrandmænd befinder sig i, når de kaldes ud til brand og skal køre fra deres job eller deres hjem hen til en brandstation og samtidig ikke må køre mere end 50 km/t. i bymæssig bebyggelse.

Det er klart et dilemma og medfører ofte, at disse brandmænd kører lidt hurtigere, end de i dag må, for at nå frem til stationen til tiden. Så overtræder de jo færdselsloven, og det bryder de sig helt sikkert ikke om.

En brandindsats er netop en af de typer redningsindsatser, hvor en hurtig indsats ofte er afgørende for, at der kan reddes menneskeliv eller store værdier i boliger eller i erhvervsbyggerier. Derfor er det ganske uforståeligt for Dansk Folkeparti, at de tre frivillige brandmænd i den aktuelle sag blev dømt; det handler så sikkert nok om lidt konduite hos de pågældende myndigheder på det pågældende sted.

At være frivillig brandmand er ikke noget, personerne indgår i for at tjene penge. De ydeler, de får for det arbejde, er ganske små, og når vores skatteminister har været omkring udbetalingerne, er der faktisk ikke ret meget tilbage.

Jeg er sikker på, at de folk gør det for at udføre en form for samfundsborgerpligt, som heldigvis endnu er udtalt i den danske befolkning. Men Dansk Folkeparti synes, at der lægges nogle urimelige hindringer i vejen, når man kan komme ud for at få en færdselsbøde for at køre så lidt for hurtigt, som det har været tilfældet i den aktuelle sag. Jeg kan heller ikke tro, at det helt har været hensigten fra ministerens side eller fra regeringens side.

Dansk Folkeparti foreslår i dette beslutningsforslag, at det accepteres, at de frivillige brandmænd på vej hen til stationen på forsvarlig vis kører måske en smule hurtigere, end det er tilladt. Om så bilerne skal udstyres med en eller anden form for hvid dug eller en anden markering på bilen, som man ofte har set i f.eks. amerikanske film, hvor man sætter en lygte på taget, vil vi lade være op til ministerens embedsmænd at afgøre, om det kunne være en model, der kunne løse problemet.

Men vi må se, hvad der videre kan ske i forbindelse med det fremsatte beslutningsforslag. Jeg vil i hvert fald sige tak for den sympati, det har vakt nogle steder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.